

Met IJslanders door de Ardennen

Met IJslandse paarden op trektocht door de Ardennen. 't Is weer eens wat anders. Buitenlandse ruitereizen had ik al gemaakt, maar mijn eigen land was voor mij en voor paardrijvriendin Kirsten onbekend terrein. Ook met IJslandse paarden hadden we geen ervaring. Dat wordt dus een vuurdoop, en die krijgen we van het Nederlandse koppel Joep en Chris en hun grote dierenfamilie.

De routebeschrijving die we via Trailfinders kregen is gedetailleerd, maar we nemen het zekere voor het onzekere en rijden als het nog licht is. Doorheen wat pittoreske Ardense stadjes, dan van de grote baan af, de eerste bosweg in en we zitten meteen juist. Een oprijlaan met aan weerskanten IJslandse paardjes. Vrolijk blaffende honden verwelkomen ons, samen met eigenaars Joep en Chris.

Een half uur later zitten we met een warme thee en hapjes bij de open haard. Joep werkt buiten zo lang het licht is, Chris leidt ons al in over het IJslandse paard. Een inleiding die vooral dient om van veel misvattingen af te raken, zo blijkt. "Een IJslander is geen klein paard", legt Chris uit. "Andere paarden zijn gewoon groot. IJslanders hebben meer dan duizend jaar geïsoleerd geleefd op een eiland, zij zijn een afspiegeling van hoe de Europese paardjes er op dat moment uitzagen. Voor de kweek werden IJslanders enkel geselecteerd op prettig rijden en op hun goed karakter. Dat voel je nu nog. Bovendien hebben de paarden op IJsland geen natuurlijke vijanden. Ze hebben dus geen vluchtdrang."

Dat klinkt veelbelovend voor de dag nadien, wanneer we in levenden lijve kennis maken met de paarden. Joep en Chris hebben 19 IJslanders, die het gezelschap hebben van twee shetlanders en één konikpaard dat uit een natuurproject komt. Maar voor we beginnen te rijden, geeft Joep nog enkele praktische richtlijnen mee. "We gaan rustig aan beginnen, want rijden met een IJslander is volledig anders dan een ander paard." Dat blijkt des te meer als we de uitleg over tölt te horen krijgen. Chris lacht als ze mij ziet fronsen: "Zitten ze je jarenlang te leren hoe je elegant op een paard moet zitten, kom je hier en zeggen wij dat je moet hangen als een aardappelzak met je benen vooruit. Niet simpel."

Wel simpel zijn onze paarden. Ik krijg de zestienjarige merrie Gaska, Kirsten krijgt de uit Polen afkomstige Bygg en Joep berijdt Gaska's zoon Thor, met Sky als handpaard. Door de aanhoudende regen zijn de paarden erg modderig, maar het poetsen gebeurt in alle rust. "IJslanders hebben twee standen: aan en uit", leer ik. Dit is duidelijk de uit-stand. Daar komt snel verandering in wanneer we effectief vertrekken. Kleine Gaska trippelt in een vlotte stap achter de andere paarden aan, van niks onder de indruk. Zo krijg ik goed de kans het landschap te bekijken. We zijn in eigen land, maar dat zou je niet zeggen. De weiden zien geel van de paardenbloemen, de lucht is grijsig maar droog en de afgronden zijn diep. Joep vroeg of we hoogtevrees hadden. Niet dus, en de paarden duidelijk ook niet, want Gaska lijkt zelfs haar best te doen dicht bij het randje te lopen wanneer we langs een hoge klif stappen. Of misschien is het wel mijn verbeelding...

Verse houtkap verspert een helling, waardoor we een grote omweg moeten maken om bij onze picknickplaats te komen. Wanneer Thor het lastig krijgt, wisselt Joep. Sky krijgt het zadel en de tassen en Thor wordt handpaard. Zo halen we de middagpauze, met een adembenemend uitzicht. Het wildpark van Han beneden, overal rond ons groen, en stilte. Terwijl wij foto's nemen en ons ontspannen, duikt Joep het bos in. Even later komt hij terug met sprokkelhout waarmee hij een vuurtje start. Nog wat later heeft hij ook drie spiesen klaar, waaraan we de worstjes kunnen spiesen die Chris 's morgens heeft voorgebakken. Verse warme hotdogs, kaas, appels en chocolade toe. En verse warme thee, als het vuurtje dan toch brandt.

Ook de rest van de tocht verloopt rustig, zoals voorspeld. Het terrein hier is veeleisend voor de paarden, dus veel kans om te galopperen is er niet. Toch is dit zeker geen rit voor onervaren ruiters. Het stijgen en dalen is erg technisch. Joep houdt goed in de gaten hoe iedereen het doet en stuurt bij waar nodig.

Als we laat op de namiddag weer thuis komen, staat het voorgerecht al in de oven. Chris is behalve kunstenaar, dierenliefhebster en attente gastvrouw ook een bijzonder begaafde kokkin. We eten allemaal samen, rond de familie-eettafel. Het ideale moment om nog wat meer te weten te komen over hun zaak. "Alles begon toen we Kotra uit IJsland importeerden. Zij is de stammoeder van onze stal. Toen ze in Nederland aankwam, was ze drachtig van Sky. En zo ging de bal aan het rollen. Negen jaar geleden verhuisden we naar dit plekje in het zuiden van België, op de grens tussen de Ardennen en de Famenne. Het is hier rustig, onze dichtste burens wonen op twee kilometer van ons. De paarden staan vlak bij huis en we moeten geen drukke wegen oversteken

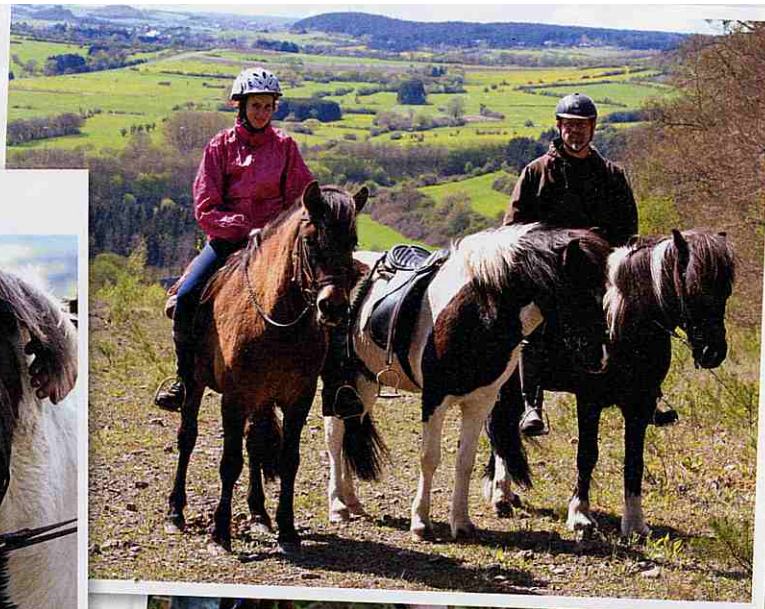
DOOR DE LESSE MET DE PAARDEN

THOR

GASKA

om bij het bos te komen, we zitten er middenin. Ik zeg ook altijd dat er hier een microklimaat heerst”, lacht Chris, maar we moeten haar gelijk geven. Het weer dit weekend is een pak beter dan wat was voorspeld.

“Voor onze tochten nemen wij maximaal vier rijdende gasten tegelijkertijd aan. We promoten onze trails enkel via Trailfinders. Voor ons zijn de IJslanders een hobby. Een hobby die we willen delen. We ontvangen de mensen in ons eigen huis, we leven samen met onze gasten. Dat is enkel mogelijk als je het doet omdat je het graag doet en niet omdat het moet.”

De dag nadien lijkt het weer omgeslagen. Het is grijs en het druppelt een klein beetje. Daarom besluiten we de voor die dag geplande rit in één keer af te handelen en de lunch te houden voor als we terug zijn. Koekjes, chocola en appels gaan natuurlijk wel mee. De tocht van zondag voert ons naar de vallei van de Lesse en die rivier oversteken is onvermijdelijk... en leuk. Het water staat heel hoog, ik heb al natte voeten en onderbenen nog voor we in het midden zijn en Gaska vindt het fantastisch. Voor een extra dramatisch effect spettert ze er nog wat bij. De koffiepauze in een plaatselijk café is welkom - tijdens het wachten gaan de paarden weer in de uit-stand - en wanneer we opnieuw opstijgen, begint zowaar de zon te schijnen.

De uitzichten op de terugweg zijn adembenemend. Sommige hellingen gaan heel stijl bergaf, maar Gaska trekt zich daar niks van aan. Moedig trappelt mijn vriendin door, zonder ook maar één voetje mis te zetten. Dat ik bij een tölt-poging een paar uren eerder grondig de mist in ging - vertrekken in tölt ging wel, erin blijven bleek een pak moeilijker - heeft ze mij al weer lang vergeven.

Vlak bij huis wandelen we door de sprookjesachtige kaboutervallei en we zien twee edelherten. Die zijn heel uitzonderlijk, zelfs voor deze regio. De laatste paar honderd

WORSTJES GRILLEN
VOOR DE PICKNICK

meter doen we te voet. Goed voor de paarden, maar minstens zo goed voor de spieren van de ruiters. Die trouwens niet hebben opgespeeld: geen pijnlijke knieën of billen, geen stijve kuiten. De IJslanders van Joep en Chris zijn bijzonder comfortabel, vindt ook Kirsten die na bijna twee jaar paardrijpauze niet het minste kwaaltje ondervindt.

Het mag niet verbazen dat de lunch weer heerlijk is, net als de koffie, en het afscheid is hartelijk. We zijn hier twee dagen geweest, maar het lijkt alsof we Joep en Chris al jaren kennen. Dit was voor de omgeving net de minst mooie tijd van het jaar, zeggen ze verontschuldigend, maar mij hebben de modder en het gebrek aan groen aan de bomen niet gedeerd. De paarden zijn fantastisch en de uitzichten zijn dat ook met kale bomen. Ik kijk nog even om als we de oprijlaan afrijden. Gaska staat rustig te soezen. In uit-stand. ■

TEKST EN FOTO'S: LIESBET CORTHOUT

TRAILFINDERS RUITERVAKANTIES

SPECIALIST IN PAARDRIJVAKANTIES

**BEL VOOR
INFO
012 440900**

WEEKEND, TREKTOCHT,
CATTLE DRIVE, PONYKAMP,
BEGINNER, GEVORDERD,
INDIVIDUEEL OF GROEP

www.trailfinders.be
info@trailfinders.be

Voor meer informatie:
Trailfinders Ruitervakanties 012-440900
www.trailfinders.be
www.spineusart.be